

Eva Andreas
Tunadalskyrkan, Köping Påskdagen 200412
Matt 28:1-20 "Han är uppstånden!"

Så får vi än en gång mötas av påskens dramatiska händelser. Många personer är inblandade, många känslor beskrivs, det är kaos hos många, det är frågor inför vad som händer, man kan inte förstå att det överhuvudtaget sker, och ännu mindre hur det ska kunna bli någon fortsättning. Det som började så bra vid Jesus dop för tre år sedan, och sedan bara blev bättre och bättre i takt med att många människor blev hjälpta, är nu helt över. Jesus har dött som en brottsling, och eftersom sabbaten är nära, läggs kroppen så snabbt som möjligt i en grav som en man som råkar finnas i närheten erbjuder utan att man hinner ge kroppen smörjelsen med olika salvor och oljor. Man hinner bara svepa kroppen i rent linnetyg, innan graven förseglas med en stor sten, så att ingen kan komma åt kroppen.

De fyra evangelierna beskriver vad som händer på olika sätt, kanske delvis för att man har olika målgrupper när man skriver, men också för att det handlar om ögonvittnesskildringar, och de brukar aldrig vara helt överensstämmande, eftersom man uppfattar olika saker. I år är det Matteusevangeliet som läses i våra kyrkor, och som vi följer idag.

Långt innan påsken hade Jesus flera gånger berättat för sina lärjungar om vad som väntade, att han skulle lida, utlämnas åt översteprästerna och dö, men också att han skulle uppstå igen. Men helt förklarligt kunde de inte ta till sig det han sade, det var så överkligt – möjligen att det skulle kunna drabba andra, men inte honom, och vad innebar det egentligen att han skulle uppstå igen?? De hade hört det, men inte förstått det, och enligt Matteus skildring så sa Jesus att han efter sin uppståndelse skulle möta dem igen i Galileen, där de verkade ha en speciell mötesplats.

Jesus och lärjungarna kom till Jerusalem för att fira påsk, och så hände mycket som inte borde hänt och som slutade med att Jesus korsfästes och till slut dog. Judas förrådde sin mästare för trettio silverpenningar, men ångrade sig sedan djupt och orkade inte leva med det han gjort utan tog sitt liv; Petrus som förklarat att han alltid

skulle stå vid Jesus sida förnekade att han överhuvudtaget kände honom, Lärjungarna blev rädda och flydde undan och gömde sig någonstans, de klarade inte av att vara med. Men vid korset fanns några kvinnor som hade följt Jesus: Maria från Magdala och den andra Maria. De följde med när man förde honom till gravens vila, och sedan beskrivs hur de var där och satt mitt emot graven.

Överstepräster och fariséerna – folkets andliga ledare kom på att Jesus skulle ha sagt: Efter tre dagar skall jag uppstå. Nu när de äntligen fått bort honom från offentligheten var de rädda att någon skulle komma och stjäla kroppen ur graven och på så sätt kunna säga att han hade uppstått. Så Pilatus, romarnas representant lovade en vaktstyrka. Överstepräster beseglade graven – den tunga stenen som man tror krävde åtminstone 20 man för att rulla undan, och så fick vaktstyrkan stå på pass, och man kan ju bara tänka sig råheten och träningen hos dem i att stå emot allt som kunde komma i deras väg. Men de hade inte räknat med det som hände:

Så här står det i Matteusevangeliet kapitel 28:

28 *1Efter sabbaten, i gryningen den första veckodagen, kom Maria från Magdala och den andra Maria för att se på graven. 2Då blev det ett kraftigt jordskalv, ty Herrens ängel steg ner från himlen och kom och rullade undan stenen och satte sig på den. 3Hans utseende var som blixten och hans kläder vita som snö. 4Vakterna skakade av skräck för honom och blev liggande som döda. 5Men ängeln sade till kvinnorna: "Var inte rädda. Jag vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst. 6Han är inte här, han har uppstått, så som han sade. Kom och se var han låg. 7Skynda er sedan till hans lärjungar och säg till dem: 'Han har uppstått från de döda, och nu går han före er till Galileen. Där skall ni få se honom.' Nu har jag sagt er detta." 8De lämnade genast graven, och fyllda av bävan och glädje sprang de för att berätta det för hans lärjungar. 9Då kom Jesus emot dem och hälsade dem, och de gick fram, grep om hans fötter och hyllade honom. 10Men Jesus sade till dem: "Var inte rädda. Gå och säg åt mina bröder att bege sig till Galileen. Där skall de få se mig."*

11Medan de var på väg kom några ur vaktstyrkan in till staden och berättade för överstepräster om allt som hade hänt. 12Dessa överlade med de äldste, och sedan gav de soldaterna en stor summa pengar och sade till dem: 13"Säg att hans lärjungar kom under natten

*och rövade bort honom medan ni sov. 14 Om ståthållaren får höra detta skall vi tala med honom så att ni inte behöver oroas er.”
15 Soldaterna tog pengarna och gjorde som de hade blivit tillsagda. Så vann detta rykte spridning bland judarna ända till denna dag.*

Guds kraft var starkare än någon militär träning, och när ängeln kom blev de paralyserade, och blev liggande som döda.

Men för kvinnorna blev samma ängel en budbärare från ovan, som kunde trösta dem i deras sorg, som fick berätta om att Jesus var levande igen, Han har uppstått – inte genom någon manipulation, utan genom Guds makt och kraft.

Mitt i sorg och smärta, mitt i alla frågetecken fick de en hälsning från den Gud som kände dem, som såg dem, och som hjälpte dem. Men inte bara kvinnorna utan också lärjungarna fick en särskild hälsning. Kom och se var han låg. Skynda er sedan till hans lärjungar och säg till dem: Han har uppstått från de döda och nu går han före er till Galileen. Där skall ni få se honom.

Mänskligt sett kan man tycka att lärjungarna misslyckats totalt, det fanns inga fler möjligheter, men de är precis som kvinnorna också sedda och kända, mitt i sin sårbarhet och rädsla, och får ett alldeles speciellt budskap. Detsamma som han sagt tidigare: Ni skall få se mig i Galileen när jag har uppstått. Och kvinnorna gav sig iväg, de har bråttom att berätta om allt som hänt för lärjungarna. De var fyllda av bävan och glädje – motstridiga känslor som en naturlig följd, av allt det de hade varit med om. De hade fått änglabesök, graven var tom; Jesus levde igen.

Och så hände det som var ännu mer ofattbart: Jesus kommer emot dem och hälsar dem: Var inte rädda, Gå och säg åt mina bröder att gå till Galileen. Där skall de få se mig.

Budskapet upprepas, och den här gången av Jesus själv!! Han ser, han vet, han bryr sig om!

I dag när vi lever i tider som är osäkra, där ingen kan säga vad som ska hända, hur lång tid coronapandemin ska hålla på o s v, kan vi nog alla känna rädsla på många olika sätt, vi ställer oss många frågor och livet kan vara tungt och svårt. Vi måste hålla oss på avstånd från varandra, vi inte kan leva livet som vi vanligen gör. Idag behöver vi få

höra orden från Jesus: var inte rädd! Jag ser dig, jag älskar dig, jag vill finnas vid din sida.

Man skulle önska att man fick höra en tydlig röst, eller se en skrift på väggen, men de flesta av oss kommer nog inte att få göra det. Däremot får vi genom händelserna vid den tomma graven höra hans röst till oss idag: Var inte rädd! Det är ett budskap som finns många gånger i bibeln och som vi gång på gång får stava på. Mitt i kaos, mitt i det oförklarliga vill han komma oss till mötes och ge nytt mod, och ny glädje.

Det handlar inte om att nonchalera det som händer, det är ju så viktigt att följa alla råd och det som kallas för skarpt läge hos folkhälsomyndigheten, utan det handlar om att dela allt med Jesus, och tillsammans med honom möta också det svåra. Han tar inte bort det, men ger av sin närhet och uppmuntran. Han säger: du är inte ensam, jag finns vid din sida. Jag ser din rädsla och ångest, jag ser alla dina funderingar, kom till mig, dela med mig, lasta av det hos mig. Paulus skriver i Romarbrevet 8:38:

Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus vår herre.

Eller uttryckt som The Message, en modern översättning och parafrastr skriver det: Vi tappar inte modet, för Jesus älskar oss. Jag är fullkomligt övertygad om att ingenting – vare sig levande eller döda, änglar eller demoner, nuet eller morgondagen, högt eller lågt, tänkbart eller otänkbart, absolut *ingenting* kan komma mellan oss och Guds kärlek, när vår mästare Jesus har omfamnat oss som han har gjort.

Tillbaka till berättelsen i Matteus. Vakterna fick betalt för att ljuga och säga att de somnat på sin post, i högsta grad förbjudet och egentligen belagt med dödsstraff, men de slapp undan för att det var som det var.

Det finns ingen beskrivning av lärjungarnas närmaste reaktioner men vi läser fortsättningen av Matteusevangeliet 28:

16De elva lärjungarna begav sig till Galileen, till det berg dit Jesus hade befallt dem att gå. 17När de fick se honom där föll de ner och

hyllade honom, men några tvivlade. 18Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. 19Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn 20och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut."

Deras misslyckande var bortglömt, de fick upprättelse och ett helt nytt uppdrag: Gå ut och berätta om mig: Inte för att de i sig själva har så mycket att ge, utan för att Jesus har all makt i himlen och på jorden, och därför kan han hjälpa dem, stötta dem och ge vissheten att han är med er alla dagar till tidens slut.

Och budskapet om uppståndelsen kom att bli ett mycket viktigt budskap när de började predika om Jesus. Paulus skrev senare så här i Rom 10:10 : *Ty om du med din mun bekänner att Jesus är Herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad.*

Petrus skriver i sitt första brev 1:3 *I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesus Kristi uppståndelse från de döda.*

Och så kan vi idag få vara med och förmedla hopp, glädje, Jesu närhet.

AMEN